

Cobra

De uiterst gevaarlijke, maar ook als heilig beschouwde Cobraslang werd in de jaren vlak na de Tweede Wereldoorlog tot symbool gekozen door een strijdlustige beweging van Deense, Belgische en Nederlandse kunstenaars. In de naam Cobra vindt men tevens de beginletters terug van de hoofdsteden Copenhague, Bruxelles en Amsterdam, de centra waar de meeste leden vandaan kwamen. De Cobrabeweging, die van november 1948 tot november 1951 bestond, kan met enig recht de laatste grote avant-gardebeweging van de twintigste eeuw worden genoemd.

Vier schilderijen vormen de inspiratiebron voor deze compositie, te weten; "Obhobning" van de Deen Egill Jacobsen, "La jeune fille et la Mort" van de Belg Pierre Alechinsky en "Orgeldraaier" en "Le rythme joyeux de la ville" van de Nederlanders Karel Appel en Corneille. "Obhobning" betekent opeenstapeling, hetgeen in het eerste deel muzikaal is weergegeven door het melodisch en harmonisch opeenstapelen van kwarten. Tevens geeft het schilderij door de vele zwarte strepen een gevoel van ritmiek dat kenmerkend is voor het karakter van het eerste deel. Op het schilderij "La jeune fille et la Mort" zet Pierre Alechinsky een meisje tegenover de dood. In deel twee klopt de voortdurende, pulserende beweging van het leven terwijl een slepende, donkere melodische lijn zich ontwikkelt. De spanningen tussen leven en dood zijn voelbaar, een strijd kondigt zich aan. In deel drie hoort men de "Orgeldraaier" van Karel Appel. Vrolijk en speels zoals men draaiorgel-muziek kent. Het schilderij "Le rythme joyeux de la ville" van Corneille is druk en zeer dynamisch, kortom een inspiratiebron voor een krachtig, ritmisch slotdeel van deze compositie.

Cobra werd geschreven in opdracht van het Muziekuitleen- en Informatiecentrum (MUI) van de Stichting Provinciale Bibliotheekcentrale Gelderland.